

ת"פ 20399/01/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 20399-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד אלמוג בן חמו ועו"ד חן זערור

בשם הנאשם: עו"ד דפנה רינסקי

מר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. מכתב האישום עולה כי ביום 24.9.18, על רקע ויכוח בינו לבין בת זוגו (להלן: המתלוננת) הפיל אותה הנאשם לארץ ומשך בשערות ראשה. בהתאם להסדר הדיוני בין הצדדים, שלא כלל הסכמה עונשית, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מבחן. בהמשך הוזמן תסקיר לבחינת אפשרות הטלת של"צ, ולבקשת המאשימה הוזמנה אף חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

תסקירי המבחן (4) הציגו תמונה מורכבת ומתפתחת. הנאשם בן 30, נעדר הרשעות קודמות, בזוגיות עם המתלוננת מזה מספר שנים, והשניים הורים לתינוק כבן שנתיים. הנאשם בן יחיד להוריו, עלה עימם ארצה בהיותו כבן 9. בגיל 17 נסע בגפו לאוקראינה, ושב כעבור עשור. אביו של הנאשם מרצה עונש מאסר ממושך בגין עבירות אלימות בתוך המשפחה. מאז חזרתו לארץ השתלב הנאשם בעבודה כמתקין מערכות מצלמות ואינטרנט, ומאז שנת 2020 עובד כעצמאי בתחום. בתסקיר ראשון (1.12.20) הכחיש הנאשם את המיוחס לו וטען כי סייע לבת זוגו לקום לאחר שנפלה. גם המתלוננת כפרה באירוע. בתסקיר שני (16.3.21) חל שינוי בעמדתו של הנאשם. הוא שיתף בפתיחות אודות חייו וקיבל אחריות על מעשיו. בצד זאת התרשמה קצינת המבחן כי עודנו נוקט עמדה מצמצמת ומתקשה להכיר בפגיעתו במתלוננת. שירות המבחן ביקש לדחות את הדיון בארבעה חודשים על מנת לבחון אפשרות לשלב את הנאשם במסגרת

טיפולית ב"בית נועם". "באותה הנשימה" הבהירה קצינת המבחן כי בשל רשימות המתנה ארוכות ניתן יהיה לקבל את הנאשם לתחילת טיפול רק בחלוף מספר חודשים.

בדיון מיום 22.3.21 קבעתי כי "מבלי להקל ראש ברצון לבחון את שילובו של הנאשם בהליך טיפולי, דומני שבהינתן כתב האישום המתוקן, היעדר הרשעות קודמות כלשהן ותוכן התסקירים עד כה, ראוי לשקול דרך אחרת לסיום ההליך...". מבלי שיהא בכך כדי לכבול את ידי בית המשפט או לטעת ציפיות, הוזמן תסקיר משלים מצומצם לבחינת אפשרות שילובו של הנאשם בתוכנית שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 120 שעות. כעולה מהתסקיר השלישי (27.4.21) חרף הוראת בית המשפט לערוך תסקיר מצומצם, המשיכה קצינת המבחן בניסיונותיה לדרבן את הנאשם להשתלב בהליך טיפולי. במקביל, הפנייתו של הנאשם למסגרות של"צ לא צלחה, לאחר שלא התייבב לראיון. בדיון מיום 22.6.21 נעתרתי לבקשתו של הנאשם והפניתי אותו פעם נוספת לשירות המבחן, לעריכת תוכנית של"צ. במקביל ולבקשת המאשימה הוזמנה חוות דעת הממונה על עבודות שירות. בתסקיר סופי (2.9.21) ולאור נכונותו של הנאשם, גובשה בענינו תוכנית של"צ בהיקף של 120 שעות. במפגש עם קצינת המבחן תיאר הנאשם קשר טוב עם המתלוננת (עמה הוא ממשיך לחלוק חיים משותפים), שלל צורך בהליך טיפולי, והוסיף כי ככל שייגזר עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, תישלל ממנו האפשרות להתפרנס ולפרנס את בני משפחתו באופן שיוסיף מתחים ולחצים למערכת המשפחתית. גם המתלוננת מצדה תיארה המשך רגיעה במערכת היחסים בין השניים, ושללה התנהגות תוקפנית או אלימה מצדו. בסיפא לתסקיר העריכה קצינת המבחן כי ככל שיוטל צו של"צ בלבד מבלי שהנאשם ישתלב בהליך טיפולי-שיקומי, הרי שקיים סיכון גבוה להישנות עבירות. מנגד ולנוכח סירובו של הנאשם, לא באה בהמלצה טיפולית. הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונשו בדרך זו.

בדיון מיום 14.9.21 טענו הצדדים לעונש. בפתח הדיון העידה המתלוננת בקצרה לטובתו של הנאשם, וסיפרה כי חלף זמן ממושך מהאירוע (שלוש שנים) וכיום המצב בין השניים חיובי. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהתנהגותו האלימה של הנאשם, על כך שמדובר במכת מדינה, הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם ענישה בין 6-14 חודשי מאסר. היא סקרה את התסקירים ואת נסיבותיו של הנאשם, וביקשה לגזור את עונשו ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. ב"כ הנאשם עמדה על חלוף הזמן, היעדר הרשעות קודמות, נטילת אחריות ועמדתה של קורבן העבירה. מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, ביקשה לאבחן לקולה בינם לבין הפסיקה המחמירה שהגישה ב"כ המאשימה, ועתרה להטיל על הנאשם צו של"צ וענישה צופה פני עתיד. הנאשם בדברו האחרון הכיר בחומרת מעשיו, הבהיר כי מאז האירוע הוא נמנע מאלימות כלשהי, פיזית ומילולית, כי השניים מגדלים בצוותא את בנם המשותף, וביקש את סיועו של בית המשפט.

דיון

מבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ניכר כי עתירתה העונשית של המאשימה (הן לקביעת המתחם והן בתוך המתחם) חורגת לחומרה במידה ניכרת מן המקובל במקרים דומים, ומן העונש הראוי לנאשם. בהתאם, פסקי הדין בהם ביקשה לתמוך את טיעוניה עוסקים באירועים חמורים יותר מזה עליו נותן הנאשם את הדין:

(-) רע"פ 538/21 גמאל גנאיים נ' מדינת ישראל(4.2.21). מדובר במי שתקף את בתו כשהוא אוחז בשערות

ראשה, גררה אל תוך דירתם, והיכה בפניה בסטירות ובמכות אגרופ. רעייתו ביקשה לבוא לעזרת בתם, אז החל המבקש להכות אף אותה, והסב לשתיים חבלות של ממש. באירוע נוסף יומיים לאחר מכן תקף המבקש את רעייתו במטאטא ואיים עליה ועל בתם. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, ביטל צו של"צ וגזר על המבקש 7 חודשי מאסר בעבודות שירות. בקשת רשות ערעור נדחה.

(-) רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג וברית. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור.

(-) ת"פ (נתניה) 24833-04-18 מדינת ישראל נ' רונן דוד (20.4.21) עניינו במי שנדון (בפניי) בהסדר טיעון "סגור" ל- 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שהורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. על רקע ויכוח בינו לבין רעייתו תפס אותה הנאשם עד אשר השתחררה מאחזתו וזרקה בכיוונו נעל שלא פגעה בו. בהמשך ניסה לקחת מידיה סם השייך לו, היא התנגדה והשניים נפלו לארץ. אז חנק הנאשם את המתלוננת וסתם את פיה. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננת נפיחות ורגישות בפנים, נפיחות בצוואר ובלסת התחתונה.

התיק היחיד שהגישה המאשימה ואשר דומה בנסיבות המעשה לעניינו - ת"פ (נתניה) 60429-03-19 מדינת ישראל נ' פיצחדזה (15.3.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג: לאחר שהזעיקה את המשטרה (בעקבות ויכוח בין השניים) תקף אותה בכך שדחף אותה וירק עליה. עם זאת, נסיבות העושה שונות מעניינו תכלית השינוי. מדובר במי שלחובתו 7 הרשעות קודמות בין השנים 2000-2019 בעבירות אלימות, אלימות כנגד בן זוג, סמים ורכוש. הוא הופנה לממונה על עבודות שירות וסירב לרצות עונשו בדרך זו. בית המשפט עמד, בין השאר, על הרשעותיו הקודמות בעבירות אלימות אשר הסתיימו בענישה צופה פני עתיד, על כך שהשימוש בסמים עומד ברקע להתנהגותו של הנאשם, אשר הודיע כי איננו מעוניין להפסיק את השימוש בסמים. נגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות.

התנהגותו של הנאשם (כאן) פסולה וחמורה. הוא תקף את בת זוגו בכך שהפילה ארצה ומשך בשערותיה, ובכך סיכן את שלומה ובריאותה ופגע בשלוות נפשה. מערכת אכיפת החוק כולה, ובתוכה בתי המשפט, אסרו מלחמת חורמה על תופעת האלימות בכלל, ואלימות כלפי נשים וכלפי קטינים בפרט. כפי שנקבע פעם אחר פעם, עבירות אלימות המבוצעות ע"י גברים כלפי בנות זוגם הן בגדר התרחשות בזוויה אותה יש להכריז, תוך הבעת יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבני משפחתם. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.19).

בצד זאת, ברי כי כל מקרה נשקל לגופו, על הנסיבות המיוחדות אותו. נסיבות המעשה מגלות כי מבלי להקל ראש בחומרתו, הרי שניתן לקבוע כי רף החומרה איננו גבוה, ללא המשכיות או חזרתיות, והוא הסתיים בהרף עין. המתלוננת לא נפגעה פיזית, ופוטנציאל הנזק אף הוא איננו גבוה. דומני שדווקא פסקי הדין שהוגשו על ידי המאשימה,

יש בהם כדי להצדיק קביעת מתחם ענישה שתחילתו בענישה צופה פני עתיד. כדי שלא להימצא חסר אוסיף ואפנה לשני גזרי דין חלוטים מהעת האחרונה ממש, שניהם נוהלו בפניי על ידי אותה שלוחת התביעות: (-) ת"פ (נתניה) 54214-03-19 מדינת ישראל נ' (8.6.21 NIZLIGABRA, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג, לאחר שסטר לבת זוגו בפניה וגרם לה לסימן אדום. הוגש בענינו תסקיר יחיד, ללא המלצה טיפולית, ובכל זאת מצאה המאשימה לעתור (בהסכמת הנאשם) לסיים את ההליך במאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת. (-) ת"פ (נתניה) 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי (22.6.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בשני אירועים. באירוע הראשון ניגש אל בת זוגו כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. כשבוע מאוחר יותר איים עליה כי ישפוך חומצה על פניה. עונשו נגזר למאסר על תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות.

על רקע הנתונים עליהם עמדתי, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מאסר צופה פני עתיד לבין 8 חודשי מאסר.

אשר לגזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם בן 31, נעדר הרשעות קודמות כלשהן, הודה במיוחס לו והביע חרטה, הן בבית המשפט והן בשירות המבחן. מאז ביצוע המעשה חלפו כשלוש שנים בהן בני הזוג ממשיכים לחיות יחדיו ולגדל את בנם המשותף, והמתלוננת לא העלתה כלפיו טענות כלשהן. נהפוך הוא, בדבריה (בבית המשפט ובשירות המבחן) תיארה מערכת יחסים המבוססת על הבנה הדדית (תסקיר מיום 16.3.21 עמ' 2 פסקה לפני אחרונה), סיפרה על רגיעה ושללה התנהגות אלימה מצדו של הנאשם (תסקיר אחרון עמ' 2 פסקה שניה). קצינת המבחן סבורה, בהתאם לשיקול דעתה המקצועי, כי הנאשם זקוק להליך טיפולי. הנאשם מצדו סבור אחרת. ברי כי מוטב היה אילו נרתם הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, אלא שהתנגדותו איננה מצדיקה את עמדתה העונשית המחמירה של המאשימה, או את שליחתו של הנאשם למאסר, גם אם בדרך של עבודות שירות, כתוצאה הולמת להליך דנן. חוות דעתו של שירות המבחן ראויה וחשובה, ושקלתי אותה בכובד ראש, אלא שסופו של יום חובת ההכרעה וכובד האחריות מוטלים על בית המשפט, ועליו הנטל לערוך איזון בין מכלול השיקולים.

העונש שייגזר על הנאשם צריך לשקף, בראש ובראשונה, את עקרון ההלימה. כך הורה אותנו המחוקק, כך פסיקתו העקבית של בית המשפט העליון, ובהתאמה פסיקתן של הערכאות הדיוניות. מידת החומרה של מעשה העבירה בשילוב נסיבותיו של הנאשם מאפשרות, ומצדיקות, השתת ענישה צופה פני עתיד, בצד שירות לתועלת הציבור שימחיש לנאשם את חוסר הסובלנות של מערכת אכיפת החוק כלפי התנהגות אלימה בכלל, ואלימות כלפי בת זוג בפרט. הובהר לנאשם כי ככל שלא ישלים את ביצוע צו השל"צ במועד, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש, והדבר מהווה מעין חרב מתהפכת מעל ראשו בתוך הליך זה ממש, נוסף על מאסר מותנה והתחייבות שיהיה בהם כדי להרתיע את הנאשם לעתיד לבוא.

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות כלשהן, לרבות איומים.
- ב. הנאשם יבצע 120 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) במתנ"ס "אשכול פיס" בפתח תקוה בהתאם לאמור בתסקיר המבחן האחרון. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ בתוך תשעה חודשים מהיום. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.
- ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירות אלימות כלשהן, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפניי עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.